

ши ли? — извиках едновременно майката и бащата.

— Това бѣше необходимо, — оправдаваше се Руди, — защото, ако не бѣхме пострани тази нощъ рѣзното, Карлъ щѣше да получи наградата и азъ щѣхъ да бъда близиранъ, защото тогава не щѣхъ да имамъ никакъвъ предметъ за изломба.

Сега вече родителитѣ не се сърдѣха и майката каза само същото, което бѣше казала и майката на Вернеръ: — Това не бива да правимъ още веднѣжъ. — Руди обеща тържествено.

По случай тържеството дветѣ сестричета на Руди донесоха една голѣма кошница съ ягоди. Майката отиде на бързо до съседния млякаръ и донесе една голѣма чиния съ каймакъ. Вички носѣха на голѣмата маса.

Тогавъ Вихеръ стана и каза: — Да живѣе Руди, Петъръ и Сашо, Вернеръ и Валтеръ!!

— Да живѣятъ! Ура! Ура! Ура! — извикаха всички.

Следъ това ядоха много, много ягоди съ каймакъ.

Мария Браунъ.

НОЕМВРИЙ

Нѣма слънцето да грѣе —
Мрачно е небото,
Нито птична да залѣе
Весела въ полето

Кипятъ листи пожълѣли
Тѣжно по земята,
А дървета грани свели —
Плачатъ за листата...

Колко глъхъ зловещо ярани,
Свойта пѣсень пѣятъ:
— Зима люта пекъ се нами —
Бури ще знаятъ...

В. Н. Марчевски

БЪГЛАЙ ЗИМО...

Бабо Зимо, що си тунъ дошла
Гостенка по нашитѣ села?

Идешъ начумерена при насъ
И съсъ тебе водимъ дѣда Мразъ!

Ледени сж вашитѣ сърца,
За това и беднитѣ деца,

Всѣно, сжшо, нато менъ не знай,
Какъ ше на студътъ Ви да изтрай...

Чуй ме, отъ сърцѣ те моля азъ!
Бѣглай Зимо ти съсъ дѣда Мразъ!

Че безъ дрѣхи, хлѣбець и дрѣвца,
Гинемъ ние, беднитѣ деца!

В. Н. Марчевски

Има влакове, които се движатъ съ скоростъ 166 километра въ часъ. Това значи, че разтовнието София — Пловдивъ, напримѣръ, може да се премине за половинъ часъ и при това въ най-удобно пктуване!